

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **D. Z.**

skazanego z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 1 kwietnia 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego – na niekorzyść skazanego
w części dot. orzeczenia o karze

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z
16 stycznia 2024 r., sygn. III K 762/23

uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i
w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-
Żoliborza w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Małgorzata Bednarek Igor Zgoliński Antoni Bojańczyk

UZASADNIENIE

D. Z. został oskarżony o czyn z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. popełniony w okresie od 21 lutego 2018 r. do 22 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie wyrokiem nakazowym z 16 stycznia 2024 r., sygn. III K 762/23, oskarżonego D. Z. uznał winnym popełnienia zarzuconego mu czynu i na podstawie art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1, 2 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł.

Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 15 lutego 2024 r. Strony bowiem postępowania nie wniosły sprzeciwu.

Od powyższego orzeczenia kasację za pismem z 27 stycznia 2025 r. wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył ww. wyrok w części dot. orzeczenia o karze, na niekorzyść skazanego, zarzucając mu:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego - art. 23 § 3 k.k.s., polegające na wymierzeniu D. Z. za przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., popełnione w okresie od 21 lutego 2018 r. do 22 stycznia 2019 r., kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł, mimo że zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2018 r. (Dz.U.2018.1794) minimalne wynagrodzenie za pracę w 2019 r. ustalone zostało na kwotę 2.250 zł w związku z czym dolna granica stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe popełnione w 2019 r., nie mogła być niższa niż 75 zł.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść D. Z. okazała się oczywiście zasadna, co przemawiało za rozpoznaniem jej na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k. Skarżący trafnie bowiem podnosi, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia dyspozycji art. 23 § 3 zd. drugie k.k.s. Przepis ten określa sposób ustalania wysokości stawki dziennej

grzywny orzekanej na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego. Punktem wyjścia w tym zakresie są dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Zarazem, ustawodawca zastrzegł, że stawka dzienna określana z uwzględnieniem w/w okoliczności nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani przekraczać jej czterystukrotności. Zatem, przystępując do ustalenia wysokości stawki dziennej w konkretnej sprawie należy ustalić kwotę minimalnego wynagrodzenia obowiązującą w czasie popełnienia czynu.

W tej sytuacji podstawę ustalenia najniższej stawki dziennej za czyn popełniony w okresie od 21 lutego 2018 r. do 22 stycznia 2019 r. powinno stanowić minimalne wynagrodzenie za rok 2019, które stosownie do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1794) wynosiło wtedy 2.250 zł.

W konsekwencji, stawka dzienna grzywny określona zgodnie z treścią art. 23 § 3 k.k.s. nie mogła być niższa niż 75 zł.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie ustalając wysokość orzeczonej wobec D. Z. stawki dziennej kary grzywny na kwotę 30 zł rażąco naruszył przepis art. 23 § 3 k.k.s., które to uchybienie miało istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tych warunkach zamieszczony w kasacji zarzut rażącej obrazy prawa materialnego uzasadniał uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy D. Z. w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w uchylonej części, Sąd Rejonowy dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie uwzględni wyrażone wyżej zapatrywania i ukształtuje karę grzywny zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Małgorzata Bednarek Igor Zgoliński Antoni Bojańczyk